

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת סנהדרין

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיו.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובכ"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ח בן סורר ומורה

גמ' סח : - עב.

בן סו"מ - מב' שערות עד שיקיף זקן התחתון דגיד [לאיש בן - בן הסמוך לגבורתו של איש] או ג' חדשים [בן - ולא ראוי ל"אב" (הוכר עובר)]
ולא בת, רב חסדא - לא בן של קטן [לאיש בן] (לרבה ובי חזקי' קטן אינה מוליד)
ב' צדדים אם יולדת לז' הוכר עובר ל¹/3 או ג' חדשים
הולכין בדיני נפשות בטר רוב (רוב טועין בעיבור החודש)
לב"ש בן ח' ביאתו ביאה [גמרין מדורות ראשונים [בצלאל (13) בן אורי בן חור בן כלב (40)]]
{ דורות ראשונים הולידו בקטנותם ; יסכה זו שרה }
חיוב על אכילת מנה בשר ו' לוג יין האיטלקי (לר' יוסי כפול) בחבורה של כולה ריקין,
אבל לא בסעודת מצוה, (רש"י - גנב) מעשר שני (וקנה בשר ויין) בירושלים [כדרך מצותו - לא ממשיך], אכילת איסור או בתענית [בקולנו - ולא בקולו של מקום] בשר מליח אפי' לילה א'
ויין פחות ממ' יום, בשר עוף (אלא להשלים שיעור בשר בהמה)
ודוקא בקנה בזול [רש"י - שכיחי מעות לגזול וממשיך, גמ' - "זולל"], דוקא יין מזיג ולא מזיג [רש"י - ממשיך] ובשר בשיל ולא בשיל [כגנב - ממשיך]
{ יין נברא לנחם אבלים ולשכר רשעים, אחריתו דם, זכה - נעשה ראש ומשמחו, חמרא וריחני פקחין, שכרות נח ; עץ הדעת - גפן, חיטה, תאנה ; תוכחת בת שבע לשלמה, והודה לה }
סעודת עיבור החודש בליל מוצאי ל' (לפרסם) בעלייה ועולין מבעוד יום מעט לכה"פ י', רק פת דגן וקטנית
חיוב דוקא בגזל משל אביו (לריבר"י ומשל אמו) (מעות לסעודת שניהם [רש"י - דבעלה חייב במזונותיה], הקנה אחר ע"מ שאין לו רשות) [שכיח] ואכל ברשות אחרים [לא מתפחד]
דוקא ברוצה אביו נאמו להביאו לב"ד, לר"י אמו שוה לאביו בקול במראה ובקומה [בקולנו], פטור בא' מהם גידם [ותפשו], חיגר [והוציאו], אלם [ואמרו], סומא [זה], חרש [איננו שומע] (רש"י - בשעת הקול - שיאמר להם איני מקבל)
{ הישן בביהמ"ד תורתו נעשית לו קרעים ; דרוש וקבל שכר - בן סורר ומורה, עיר הנדחת, בית המנוגע }
הוריו מוכיחין אותו בפני ב', ומלקין בפני ג' ואם חזר וקלקל נידון בכ"ג לסקילה כשיש שם ג' הראשונים [זה]
צריך גמר דין לפני שהקיף זקן התחתון [אח"כ לאו בר קטלא הוא]
ר' חנינא - גוי שבירך השם ונתגייר פטור [אישתני דינו (התראה, ב' עדים, כ"ג) ומיתתו] אבל לא ברוצח יהודי [אותה מיתה],
בא על אשת יהודי נידון כדהשתא [קלה בחמורה שייכא (לרש"י - קלה דהשתא בכלל חמורה ואין כאן שינוי מיתה)]
{ מיתה שינה ויין ופיזור לרשעים, כנוס ושקט לצדיקים - הנאה להם ולעולם }

רש"י ע: - עא.

גנב הבשר ויין פטור, דחיוב רק בגנב מעות וקנה בזול
מוכיחין מדין ויסרו אותו ולא מדין התראה

גמ' עב. - עה.

בא במחתרת ושיכר כלים - אב מספק או בברור ששלום עמך - חייב, שאר בנ"א פטור [רש"י - אע"פ שניצל - כחייבי מיתות שוגגין]
רב - וכן נטל כלים (בעין) [ברשותו קיים] (רש"י - (ולא פקדון) והוי חיוב תשלומין עם חיוב מיתה)

ורבא חולק [ברשות מרייהו] (רש"י - והשיב הגזילה) [רש"י - כפקדון] ורק כשייבר (רש"י ותוס' - אפי' אח"כ) דליתנהו - פטור [הוי ברשותו לענין תשלומי אונס] (רש"י - כשליחות יד) כמו שואל (רש"י - דכל הנאה שלו)

כל אדם יכול להרוג בא במחתרת [והוכה - דרודף הוא]

הבא בגגו חצירו וקרפיו (רש"י - דרך הפתח פתוח) ניתן להורגו [ימצא הגנב - מ"מ],
ברייטא א' - דוקא בהתראה (רש"י - בעדים "קטילנא לך" ויאמר ע"מ כן שאהרוג אותך) [מחתרת - מחתרת זו התראתו (רש"י - דרודף הוא, משא"כ בפתח "אי קאי באפאי אצא")]

רב הונא - קטן הרודף (רש"י - אחר קטן) - יכול להציל בנפשו [רודף א"צ התראה (רש"י - אלא להביאו לב"ד)]
חוץ ממקשה לילד [משמים]

לתי' א' לברייטא א' רודף בעי התראה וקבלת התראה (לריבר"י א"צ קבלה)

ניתן להציל בנפשו: (1) רודף להרוג [היקש לנערה המאורסה - כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש],
(2) לעריות [ואין מושיע לה] חוץ: מחייב לאוין [דוקא חטא, מות, דוקא פגם גדול], בהמה [נערה כבר עבר ורש"י - אפגם קפיד קרא (רש"י - דגלי בהני ולא בשאר עבירות)], יש מושיע ע"י דבר אחר, באינה מקפדת אפיגמה, לר"י אפי' באומרת להניחו שלא יהרגנה [הצלה רק משום דמסרה נפשה למיתה],

(3) לרשב"י עובד ע"ז [ק"ו מפגם הדיוט - עונשין מן הדין],

(4) לר"א בר"ש מחלל שבת [חילול חילול מע"ז]

חייב להציל חבירו הטובע וכו' [והשבותו לו - גופן] אפי' למיטרח ומיגר [לא תעמוד על דם רעך]

אין קלב"מ בבא על אחותו נערה - פיגמה משעת העראה דנשיקה (רש"י - ושוב אין מצילין אותה בנפשו מהכנסת עטרה), כבר נפגמה ע"י ביאה שלא כדרכה, מניחתו כר"י, מפותה (רש"י - אינה מקפדת), ביכול להציל בא' מאבריו [ואם לא יהיה אסון ענוש יענש]

נרדף ששייבר כלי הרודף פטור [שלא יהא ממונו חביב מגופן] אבל של כל אדם חייב
רודף אחר רודף פטור אכלים של כל אדם [אל"כ לא מציל]

יעבור ואל יהרג [וחי בהם], חוץ: מפרהסיא [ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי],
ע"ז [ואהבת בכל נפשך] [ור' ישמעאל חולק בבצנעא], ג"ע [היקש נערה המאורסה לרוצח],
רוצח [מי ימר דדמך סומק טפי (רש"י - ס"ס יש איבוד נשמה ואסור לעבור עבירה)], אפי' ערקתא
דמסאנא (רש"י - שיש בו צד יהדות) בשעת גזרת מלכות [רש"י - שלא ירגילו להמרץ הלבבות לכך] או
בפרהסיא בפני' ישראלים [ונקדשתי בתוך בני'] אפי' בלי גזרה אא"כ לא עשה מעשה או הגוי
עושה להנאת עצמו, העלה לבו טינא - אפי' לספר עמו מאחורי הגדר - ומח' אי דוקא אשת איש
או אפי' פנויה [פגם משפחה, שלא יהו פרוצות בעריות]

ספק אי גוי מצווה על קידוש ה' [אביזרייהו דז' מצות]

רש"י עב: - עה.

אין מפקחין גל בשבת לבא במחתרת דבר קטילא הוא בלי התראה
בשבע בן בכרי דחו נפש מפני נפש - דאפי' לא מסרוהו היה נהרג בעיר, דהיה מורד במלכות
צריך להתרות ולהביא רוצח לב"ד להורגו דכתיב ובערת הרע מקרבך
לרש"י קנס דנערה שמוציא בתוליה

א"צ להוכיח גר תושב [את עמיתך] אבל אין להודות לדבר איסור

אפי' נצטוו בני נח על קידוש ה' - דוקא בתוך בני'